

Sygn. akt II UK 410/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku Z. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w W.
z udziałem zainteresowanych: Z. F., J. F., kuratora P. R. za I. S. o przeniesienie
odpowiedzialności za składki na wspólnika spółki cywilnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 listopada 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2014 r., sygn. akt III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] - w sprawie z wniosku Z. W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w W. z udziałem zainteresowanych: Z. F., J. F., kuratora P. R. za I. S., o przeniesienie odpowiedzialności za składki na wspólnika spółki cywilnej – oddalił apelację Z. W. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w W. z dnia 29 kwietnia 2013 r., sygn. akt XIII U [...], oddalającego – po ponownym rozpoznaniu sprawy – odwołania Z. W. od decyzji organu rentowego z dnia 14 września 2001 r. stwierdzających, że jest on odpowiedzialny za zobowiązania I. S. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 1993 r. do listopada 1998 r. w kwocie 8.629,50 zł i za

zobowiązania B. F. za okres od lipca 1994 r. do listopada 1998 r. w kwocie 5.754,68 zł.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego odwołujący się zaskarżył skargą kasacyjną. Wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej została określona jako kwota 14.385 zł, co stanowi sumę kwot: 8.629,51 zł oraz 5.754,68 zł.

Organ rentowy w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o: 1. odrzucenie skargi kasacyjnej, ewentualnie o: 2. oddalenie skargi kasacyjnej - w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, 3. zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego, a w szczególności kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych. Wraz z wnioskiem o odrzucenie skargi kasacyjnej nie został złożony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania; wniosek o zasądzenie kosztów został połączony jedynie z ewentualnym wnioskiem o oddalenie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna odwołującego się podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż określona w art. 398² § 1 k.p.c. kwota dziesięć tysięcy złotych przewidziana dla tego rodzaju spraw.

Przedmiotową skargę kasacyjną wniesiono od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie z odwołań Z. W. od dwóch decyzji organu rentowego z dnia 14 września 2001 r.: nr WUiS – [...] stwierdzającej odpowiedzialność Z. W. jako współnika spółki cywilnej za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne I. S. (drugi współnik) w kwocie 8.629,51 zł. oraz nr WUiS – [...] stwierdzającej odpowiedzialność Z. W. jako współnika spółki cywilnej za zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne B. F. (trzeci współnik) w kwocie 5.754,68 zł.

W uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2014 r., II UZP 1/14 (OSNP 2014/12/168) stwierdzono, że w razie objęcia jednym wyrokiem wielu decyzji ustalających płatnikowi składek (pracodawcy) i wskazanym

w tych decyzjach pracownikom podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną oznacza się odrębnie względem każdego ubezpieczonego pracownika (art. 19 § 2 w związku z art. 398⁴ § 3 k.p.c.).

Wniesienie odwołań od odrębnie wydanych indywidualnych decyzji składkowych powoduje wszczęcie odrębnych spraw odwoławczych, które choć skumulowane w jednym postępowaniu w trybie art. 219 k.p.c. zawsze wymagają określenia osobnych wartości przedmiotów sporu i zaskarżenia w każdej z połączonych spraw indywidualnych. W konsekwencji te indywidualne wartości przedmiotów zaskarżenia, a nie ich suma decydują o przedmiotowej dopuszczalności skargi kasacyjnej nawet wtedy, gdy organ rentowy wadliwie wymierzył płatnikowi jedną decyzją łączną kwotę zaległych składek za wszystkich ubezpieczonych pracowników, która zawsze wymaga sprostowania, korekty lub uzupełnienia w indywidualnych miesięcznych deklaracjach i na kontach każdego z ubezpieczonych. Taka metoda określenia indywidualnych („odrębnych”) wartości przedmiotu sporu i zaskarżenia nie prowadzi do nieuzasadnionego zaniżenia wartości przedmiotu sprawy w aspekcie kodeksowego przedmiotowego ograniczenia dopuszczalności wnoszenia skarg kasacyjnych ze względu na wymaganie minimalnej wartości przedmiotu kasacyjnego zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.).

Podzielając stanowisko wyrażone w powołanej uchwale Sąd Najwyższy uznał, że w przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia należy liczyć osobno w stosunku do każdej decyzji organu rentowego, od których odwołał się Z. W.. Nie budzi wątpliwości, że tak określona kwota jako wartość przedmiotu zaskarżenia sprawy jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych, co powoduje w konsekwencji niedopuszczalność skargi kasacyjnej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

